

ČASOPIS FRENŠTÁTSKÉ FARNOSTI
sv. MARTINA a JANA KŘTITELE

MAJAK

ROK 2021/PROSINEC

Úvodník

Milí farníci, je to už více než rok, kdy mne otec biskup poslal do zdejší frenštátské farnosti. Vzpomínám, jak jsem pak nahlížel do farních stránek a „děsil se“ množstvím veškerých aktivit. Vzpomínám také na setkání s otcem Petrem, který vykládal o farnosti: o pastoraci, opravách a financích. Ukazoval zevnitř opravenou faru, ve které se už může slušně, za normálních podmínek bydlet. A říkal také, že se rozjely další opravy a to kostela sv. Martina. Zatím ale první fáze. A za kolik to bude? Zeptal jsem se. Za 2,7 mil. To ale nemyslíš vážně? Farnost má přes 2 mil. dluhu, a ty jdeš do další tak velké investice? Ale neboj, odpověděl, farnost do toho vloží jen cca 100 tis.

A tehdy jsem si mj. vzpomněl, že na každém místě, kde jsem působil, nás Pán Bůh vždy vedl tak, že když jsme něco opravovali (a také to byly investice za několik milionů), nikdy jsme neudělali žádné dluhy. A teď, po ukončení oprav, to zase mohu dosvědčit. Opravy kostela sv. Martina stály cca 5,5 mil.Kč. Kromě farnosti se podílelo na financování i naše město (z Programu regenerace), Moravskoslezský kraj i Biskupství ostravsko-opavské. A i když farnost nakonec musela do toho investovat o hodně víc, než slíbených 100 tis., tak kvůli tomu nemáme jedinou korunu dluhu.

(pokračování na str. 2)

Úvodník

Investovaly se i další stovky tisíc do fary a kostela sv. Jana Křtitele. A z toho také nemáme žádné dluhy. Zatím se nám také daří řádně splácet úvěr na biskupství (30 tis. měsíčně) a dá-li Pán, za 5 let jej zaplatíme.

Ale i u toho nezoufejme. Pán Bůh se o nás opravdu postará. Jak po té finanční stránce, tak i po té duchovní. A hlavně po té duchovní. Pokud Mu to, samozřejmě, dovolíme a nepokazíme Mu to.

A proto je na čase začít znova klást důraz na duchovní formaci a pomalu, ale jistě, se k ní vracet a zapojovat se. Koneckonců...však hlavně proto byla fara opravovaná.

A díky Bohu se tam už setkávají různá společenství. Je tam misijní klubko, modlí se tam maminky, vyučuje se náboženství, mají tam i své zázemí ministranti. Je tam místo i pro náš sbor i pro naše seniory. Samozřejmě vejdu se tam i další spolča, jenom...aby byl zájem a ochota se setkávat. A i do farní kaple sv. Rity přichází čím dál více lidí na soukromou modlitbu a adoraci.

A věřím, že i přes to těžší období, které zase prožíváme, nezapomeneme na to, že Pán Bůh je nad tím vším a že i s Jeho pomocí a požehnáním nám všechno bude napomáhat k dobremu.

S pozdravem a požehnáním +!
otec Mariusz, váš farář

Duchovní slovo

Jsme u konce a zároveň začátku dalšího roku. Církevního, liturgického roku. Času, který nám dal Pán. Spousta lidí už sice myslí na Vánoce. Ale před tím, aspoň pro nás, věřící, je ještě jedno důležité období: Advent. Respektive mělo by takové být.

A samozřejmě ne tím, že budeme uklízet, nakupovat dárky a péct hory cukroví, ale že položíme důraz na tu nejdůležitější přípravu: přípravu srdce.

V adventní době slyšíme o mnoha lidech, kteří uslyšeli Boží Slovo, přijali Je do svého srdce a uvedli Je do života. Prorok Izaiáš, Zachariáš, Jan Křtitel nebo Panna Maria. A to jsou jen ti nejznámější, kteří nás adventní dobou provázejí. Uslyšeli Boží Slovo a opravdu Jím žili.

A co kdybychom se i my k nim připojili?

Abychom opravdu co nejvíce ztlumili tu předvánoční horečku a položili důraz na to nejpodstatnější: přípravu srdce na přijetí Božího Slova. Hodně lidí si na začátku nového roku dělá různá předsevzetí. Nemohl by si i každý z nás na začátku nového, církevního roku, takové předsevzetí udělat? Ale po té duchovní stránce: ztišit se, otevřít Písmo svaté, rozjímat Boží Slovo, přijmout do svého srdce a žít Jím?

A to každý den. Na začátek, pokud někdo ještě není na to zvyklý, ať to bude aspoň chvilka, třeba 3-5 minut, pak bude přidávat další minuty. Ale důležité je, aby to bylo pravidelné, opravdu každý den. Můžete každý zvlášť nebo společně ještě s někým doma. Někdo bude rozjímat raději sám, jinému zase pomůže, že bude s někým. Je to na každém zvlášť. Ale nečekejte,

Duchovní slovo...

až budete mít čas. Ten čas si každý musí udělat, určit sám. Jinak nikdy čas mít nebudete.

A vyhradte si konkrétní chvílku během dne. Jestli brzo ráno, nebo během dne, nebo až večer, to už je na vás. Zařídte se podle svých časových, fyzických a rodinných možností. Ale udělejte to!

A nepotřebujete k tomu žádný rozpis (jak jsme měli na začátku letošního roku). Klidně už to zvládnete sami. A dokonce jsem si jistý, že s tím můžete pomoci i jiným.

Jedno známé přísloví říká: „Jeden člověk může přivést koně k pramenu vody, ale ani stovka lidí jej nepřinutí, aby se napil“.

Jeden obyčejný farář může své farníky přivést k pramenu Božího Slova, aby každý den adventní doby chvílku času s Božím Slovem strávili, ale ani stovka farářů, ani papež, ani dokonce samotný Bůh je nepřinutí k tomu, aby z toho pramene čerpali. To se musí rozhodnout

a udělat už každý sám.

A proto na onen zvláštní čas adventního setkávání s Božím Slovem a přípravy srdce na Narození Páně každému z Vás žehnám +!

otec Mariusz, váš farář

Ohlédnutí...

Svědectví maminek z hnutí Modlitby matek

Společenství Modliteb matek patří k celosvětovému hnutí a z různých koutů země se ozývají svědectví maminek, které zažily dotek Boha skrze toto společenství. Ráda bych se s vámi o ně podělila.

Svědectví maminky, která našla bezpečnou cestu

Modlitby matek mi doslova zachránily život. Procházela jsem velmi těžkým životním obdobím komplikovaným aktivní činností v oblasti ezoteriky, jógy apod. Situace hraničila s psychickým zhroucením. V nejkritičtějších chvílích, kdy už mi docházelo, že bloudím, ale cestu ven nevidím, se mi dostalo pozvání do skupinky Modliteb matek. Tím začala moje opravdová konverze. Jednoduchý rámec modliteb mi dal jistotu a odvahu začít znovu. Na tom, co jsem prožila na vlastní kůži, vidím, že Modlitby ma-

tek jsou velmi bezpečnou cestou životem a bezpečnou cestou k Bohu. K Bohu a skrze Boha. Vidím, jak On sám ochotně formuje a proměňuje ty, co se mu v důvěře odevzdávají. A Modlitba matek je odevzdávání. Jsem velmi vděčná celému velkému společenství maminek za přijetí, za to, že mě a moje děti, celou rodinu neustále nesou v modlitbách. Modlím se za maminky, které Boha neznají, aby ho poznávaly i skrze nás, maminky v Modlitbách matek.

A co přináší společenství MM jiným maminkám?

Skrze Modlitby matek jsem se velmi přiblížila k Pánu, nově Ho poznávám!! Učím se vše mu dávat, ať On koná v mém životě, jak On dá a potřebuje.

Učím se, vzdávat se svých představ, nechtít nic, nemít nic, vzdávat se všeho a chtít pokoj a blíz-

Svědectví maminek z hnutí Modlitby matek - pokračování

kost Ježíše. Za to jsem Modlitbám matek vděčná, že mě na tuto cestu přivedly a že mě vedou. Díky Pánu za toto společenství, za naše setkávání a propojení.

Díky Modlitbám matek jsem našla mnohá přátelství maminek a velkou oporu v těžkých životních situacích. Nikdy jsem nepocítovala samotu, protože i v těžkých chvílích jsem nese na modlitbou ostatních maminek. Jsem za to nesmírně vděčná.

Skrze Modlitby matek jsem dostala mnoho duchovních podnětů a inspirací, které mě v životě ovlivnily a posílily mou odvahu Bohu zcela důvěřovat a svěřovat mu sebe i své nejbližší. Vnímám ve svém životě Boží blízkost, zázraky a požehnání. Posiluje mě také modlitba ve společenství i vědomí vzájemné modlitební sounáležitosti s ostatními matkami celého světa. A za to všechno jsem moc vděčná...

Pán k nám přichází s velkorysou nabídkou: „Odevzdejte mně své děti,“ a vzápětí nám dá příslib a povzbuzení: „Ony se vrátí z nepřátelské země.“ A my jsme opět svědky návratů dětí, uzdravení vztahů, ale také trpělivosti v nevyslyšených modlitbách. V tomto společenství jsem poznala i nesmírně statečné matky, které ustály i ty nejtěžší zkoušky, jako je smrt dítěte, celoživotní ošetřování nemocného dítěte, bolest a

zklamání z odchodu manžela. Ony nezatrpkly a nevzdaly to, ale s Boží pomocí odpustily. Jsem vděčná Bohu, že jsem tyto ženy, tyto svědky víry, poznala osobně a stále je nesu ve svém srdci.

Maminky ve Frenštátě p. R. se setkávají pravidelně v úterý v 18 hodin na faře, v kapli sv. Rity. Pro ty, kteří nemohou na setkání přijít, je možné se spojit s námi duchovně – soukromě doma – modlitby, které se modlíme, jsou na stránkách farnosti. Je možné využít i nabídky rádia Proglas, které zve k Modlitbám matek každou druhou neděli v měsíci v 18 hodin v relaci Modlitba rodin.

Marcela Zátopková

Co jsou Papežská misijní díla?

Už víc jak 10 let se v naší farnosti snaží děti z Misijního Klubka pomáhat dětem v misiích. Misijní jarmark, misijní koláč, misijní neděle, misijní růženec, to už známe asi všichni. Dětem členstvím v Klubku přibudou i dvě povinnosti, a to každý den se na úmysl misií pomodlit a taky 1 týdně něco uspořít. Všechny děti, které jsou členy Misijního klubka jsou jeho prostřednictvím členy PMDD (Papežského misijního díla dětí). Papežská misijní díla jsou čtyři, zkusme si je postupně trochu představit.

CO JSOU PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA? Pa-

pežská misijní díla (PMD) jsou církevní nezisková organizace, která pod přímou patronací papeže koordinuje a zajišťuje misijní činnost katolické církve ve všech kontinentech:

- zvěstuje evangelium
- učí lidi v misiích hospodařit
- vede je k spoluúčasti
- respektuje jejich důstojnost

Činnost PMD vychází z myšlenky, že nejlepší služba, jakou můžeme nabídnout našim bratřím a sestrám, je evangelizace, která jim pomáhá žít a konat jako Boží děti, osvobozuje je

od nespravedlností a pomáhá jim ve všestranném rozvoji.

Prostředky jsou získávány z darů, pořádání sbírek a ze správy vlastního majetku. PMD ustavují a přidělují prostředky ze svých fondů v souladu s kanonickým právem a právním řádem České republiky. Veškerá naše činnost se řídí Stanovami schválenými papežem.

Pomoc je poskytována prostřednictvím čtyř základních děl:

1. Papežské misijní dílo šíření víry
2. Papežské misijní dílo svatého Petra apoštola
3. Papežské misijní dílo dětí
4. Papežská misijní unie

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY (PMD ŠV)

Pomáháme misijním katolickým diecézím na jejich cestě k samostatnosti.

PAPEŽSKÉ MISIJNÍ DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY (PMD ŠV) koordinuje misijní aktivity, zajišťuje katechetické, vzdělávací, charitativní a sociální projekty, podporuje školy, nemocnice, domovy pro staré lidi, realizuje stavby a opravy kostelů a podobně. Dále zajišťuje kvalitní a systematickou pomoc nejchudším v přibližně jedenácti stech misijních diecézích.

Každoročně se do této pomoci zapojujeme také z České republiky. Podporujeme činnost katechistů, stavby a opravy kostelů, kaplí, for-

mačních center, far a řeholních domů, misijní a evangelizační programy. Na tyto projekty je věnována sbírka z Misijní neděle. Přispívat je možné i kdykoliv jindy.

Důležitou součástí projektů je vždy (alespoň minimální) spoluúčast místní diecéze, farnosti, komunity. Místní lidé tak postupně přebírají zodpovědnost za rozvoj svého křesťanského společenství. Druhým významným aspektem je solidarita – při sbírce na Misijní neděli přispívají dle svých možností i chudí lidé a dělí se tak o své málo s dalšími potřebnými.

Jak se zapojit?

Zkuste např.: Dárcovství, Misijní klub, Misijní růže, Sběrka na Misijní neděli.

Co jsou Papežská misijní díla? - pokračování

DÍLO ŠÍŘENÍ VÍRY A PAULINE JARICOT

Dílo šíření víry, za jehož založením stojí Pauline Marie Jaricot, je největší organizací pomáhající misiím.

Pauline se narodila v roce 1799 do zámožné francouzské rodiny. Protože její rodiče zbohatli díky průmyslové revoluci, vyrůstala malá Pauline v přepychu a nadbytku, což se také odráželo na jejích postojích. V sedmnácti letech však vyslechla kázání, které proměnilo její náhled na život a hodnoty. Uvědomila si pomíjivost své existence a marnost svého snažení zalíbit se ostatním lidem.

Složila slib čistoty a objevila smysl své existence v oddanosti Nejsvětější svátosti. Se skupinkou mladých dívek, které pracovaly v textilní továrně jejího otce, založila Duchovní sdružení. Společně se modlily a dávaly drobný dar „jako spolupráci na šíření evangelia“. Také se zavázaly k tomu, že najdou další podporovatele, kteří by se modlili za misie a jednou týdně na tento účel věnovali drobnou částku.

V roce 1822 bylo oficiálně založeno Sdružení šíření víry, které se posléze stalo největší agenturou na pomoc misiím v katolické církvi. Dílo šíření víry se dále rozrůstalo po celé Evropě a udržovalo přímý kontakt s Kongregací pro šíření víry. V roce 1826 začaly vycházet Anály, v nichž byly publikovány dopisy misionářů.

3. května 1922 papež Pius XI. v Motu Proprio

Romanorum Pontificium udělil dílu papežský status a tím potvrdil jeho misijního ducha a službu univerzální církvi. O čtyři roky později, tedy v dubnu 1926, byl ustanoven Světový den modliteb za misie – Misijní neděle a aktivity díla se začaly postupně šířit také na misijní území.

S použitím informací
z webových stránek www.missio.cz

Věra Chovancová

První svaté přijímání 2021

Byl to dlouhý den plný úžasných věcí. Bylo to v neděli 10.10.2021.

V noci jsem se vyspal dorůžova. Ráno jsem se svátečně oblékl a společně s rodinou jsme šli do kostela. Bylo nás šest. K prvnímu svatému přijímání šli se mnou Anička, David, Filip, Tereška a Tomáš. Kázání bylo o Dominiku Savio, který by raději zemřel, než by zhřešil. Na konci jsme otci donesli dárky na poděkování za přípravu.

Jeník Gajdušek

Poutní zájez seniorů

23. října jsme se se skupinkou seniorů vydali na výlet po kostelích v rámci projektu Otevřené chrámy. Naším hlavním záměrem bylo navštívit nově postavený kostelík v Gutech. Ten ale do této akce zapojen nebyl, přesto vyjednávání o přístupu do kostela bylo na dobré cestě. V konečné fázi se ale všechno zkomplikovalo a k návštěvě tohoto místa nedošlo. Tak snad se to podaří jindy. Pojdme teď ještě jednou vzpomínat na to, co jsme viděli a prožili.

Naší první zastávkou byl dřevěný kostelík na Bílé, vystavěný v 19.století, zasvěcený sv. Bedřichovi. Je to jediný kostel u nás zasvěcený tomuto patronovi. Patron byl vybrán podle jména donátora, olomouckého arcibiskupa Bedřicha z Fürstenbergu. Kostelík je zajímavý tím, že je postaven v norském stylu. Půdorys tvoří obdélná loď, k ní přiléhá kněžiště s novobarokním oltářem. V interiéru je 14 vyřezávaných sloupů, každý z jednoho kusu dřeva. Ve stěnách kostela je 14 okének, na nichž jsou technikou leptaného skla vyobrazeny zastavení křížové cesty. Na počátku 20.století byla přistavěna sakristie, kůr a věž, a to podle návrhů architekta Alfrédy Parmy z Frenštátu. V kostele jsme našli i další atribut z Frenštátu - kopii obrazu Valašské Madony. Nedaleko za kostelíkem je opravená kaple Panny Marie a o kousek výše v lese lesní hřbitov. Kostelík je farním kostelem s pravidelnými bohoslužbami spadající do farnosti Ostravice.

Naše další cesta vedla až do farnosti Karviná, zde nás zajímal kostel známý pod pojmem „šikmý“ v lokalitě Doly. Je zasvěcen sv. Petru z Alkantary a dnes je chráněn jako kulturní památka ČR. O jeho záchraně bylo rozhodnuto na počátku 90.let 20.století, kdy proběhly stavební a statické práce. Kostel je dnes mementem poplatným své době - době honby za uhlím, kdy těžba nebrala ohled na krajinu, lidi, obydlí... Díky 40 letům těžby uhlí došlo k poklesu krajiny o 36m. Kostelík stával původně na kopci, díky poklesu půdy se propadl i on, a to způsobilo vychýlení celé stavby o té-

měř 7 stupňů na jih od svislé osy (vychýlení je prý větší než u věže v Pise!). Tento „úklon“ je dobře vidět.

Jedná se o jednolodní barokní stavbu z 18. století. Již při vstupu do kostela máte pocit, že se vám točí hlava, že se musíte něčeho chytit, abyste nespadli. Schody i lavice se vám zdají „našuro“, lustry ale visí rovně. Díváte-li se přímo na hlavní oltář a pak se otočíte o 180st. na obrazy křížové cesty zavěšené na zdi pod kůrem, zjistíte, že visí každý jinak.... při tom otočení se většině lidí zatočí hlava a ztratí rovnováhu. O tom, že byl kostel staticky vyrovnán svědčí vodováha umístěná na stupínku v presbytáři. A pokud by ani tento důkaz nestačil, pak návštěvníky určitě přesvědčí malý pokus - kulička dána na podlahu se nekutálí, stojí na místě! Kostel je plně funkční, 2x týdně

Poutní zájez seniorů - pokračování

ně se zde konají bohoslužby, a to v českém a polském jazyce. Poblíž kostela jsou ještě dvě rodinné hrobky připomínající dva karvinské rody – rod Stanků a Fornerů.

Naší poslední zastávkou byl farní kostel sv. Alberta Jeruzalémského v Třinci, který je součástí památkově chráněného komplexu. Komplex budov tvoří – fara s ohradní zdí, domek zvoníka, kůlna a hospodářská budova. Kostel sv. Alberta je vystavěn z režného zdiva v novogotickém slohu a zapadá tak do architektury průmyslového Třince. Má půdorys kříže a celá stavba je ozdobená mnoha věžemi. Nechal jej vystavět těšínský kníže Albrecht Fridrich Rakousko-Těšínský (pocházel z těšínské větve habsbursko-lotrinské dynastie). Jeho záměr

dokládá text na mramorové desce umístěné v boční lodi kostela: „Tato stavba budiž místem k povznesení ducha k Bohu, místem potěchy a posílení zarmoucených, místem radostného poděkování, místem umravnění a zdokonalení všech!“ (Třinec 24.října 1882. Arcivévoda Albrecht). Průvodcem nám zde byl náš někdejší kaplan P. Adrián Koszembar, který v naší farnosti působil za otce Rudolfa Swienczeka. Společně jsme s ním pak strávili pár hezkých chvil a vzpomínání, na faře u kávičky a čajičku.

Odsud pak naše cesta vedla domů. Celý výlet byl propojen modlitbou a milým společenstvím.

Pavla Blablová

Dvojčata z Minnesoty

Radhošťský Cyril s Metodějem mají ještě dva starší brášky. Jsou si podobní, jako jen sourozenci mohou být. Mají totiž společného otce - je jim Albín Polášek. Sochař, který se narodil v kraji pod Radhoštěm, ale proslavil se teprve v Americe.

Už jsem zde o něm i o neznámé americké předloze známého radhošťského sousoší psal, ale protože se to stále málo ví, a že jsem našel tuto fotografii, tak rád znovu připomenou:

O několik málo let dříve, než Albín Polášek daroval Matici radhošťské ono známé bronzové sousoší sv. Cyrila a Metoděje, dříve, než bylo vztyčeno na vrcholu hory, vytvořil stejné dílo pro kapli slovanských národů v katedrále Saint Paul, v hlavním městě amerického státu Minnesota. Toto americké sousoší však není z bronzu, ale z mramoru.

V levém okně této kaple je obraz polského národního světce sv. Stanislava, v pravém našeho národního patrona sv. Václava. Na obrázku si však můžeme všimnout ještě jedné zajímavosti, a to soudobé: vpravo před oltářem je „automat“ na votivní svíce. Naprosto stejné zařízení nalezneme návštěvník i v naší kapli na Radhošti.

Minnesota se rozkládá na severu USA, u hranic s Kanadou. Pro nás je to trochu z ruky. Radhošť a jeho kaple je přece jen dosažitelnější, alespoň pro Valachy.

Třeba se tam zítra (nebo někdy jindy) potkáme.

A co je to vlastně ta votivní svíčka?

V kapli sv. Cyrila a Metoděje na Radhošti je nově možnost zapálit si zde tzv. **VOTIVNÍ SVÍČKU**. Jsou časté dotazy, co slovo „votivní“ vlastně znamená.

Výraz votivní pochází z latinského VOTUM, tedy slib. EX VOTO znamená dle slibu.

Zvláště v dřívějších dobách bývalo zvykem spojit prosebnou modlitbu se slibem Bohu, že člověk v případě vyslyšení vykoná nějaký skutek zbožnosti – např. nechá sloužit mši na poděkování, vydá se na pouť či věnuje nějakou finanční částku na potřeby církve nebo na péči o potřebné. Bohatí prosebníci (tedy především šlechtici a města) se dokonce zavazovali, že dají postavit kostel, kapli nebo sochu světce nebo že darují kostelu obraz či jinou trvalou připomínku svého vyslyšení.

Především na poutních místech se takových

votivních darů v podobě děkovných tabulek a jiných předmětů (často i ze stříbra nebo umělecky zpracovaných) nacházelo hojně zvláště kolem soch a obrazů oblíbených světců. Nešlo zde o to, učinit s Bohem „obchod“, nýbrž veřejně projevit vděčnost za vyslyšení proseb, a to způsobem, který přispěje k větší slávě Boží, případně P. Marie či svatých.

Nejjednodušším naplněním takového slibu bylo finančně přispět např. na opravu kostela nebo na jiný bohulibý záměr. Ovšem lidé často a rádi dávají před finančním příspěvkem přednost daru věčnému. V dobách před elektrifikací bylo běžné darovat kostelu svíce. Byl to velmi praktický způsob, jak hmatatelným způsobem projevit svou vděčnost Bohu nebo oblíbenému světci.

Jednalo se tedy o VOTIVNÍ svíci – svíci SLÍBENOU jako projev vděku za vyslyšení. Také poutníci kupovali svíce, aby je v cíli své cesty darovali poutnímu chrámu. Z pouti se vraceli s vědomím, že jejich svíce budou ještě dlouho ozařovat navštívený kostel. Jako by se tím symbolicky prodlužovala jejich vlastní přítomnost v chrámu...

Oproti jiným votivním darům měla a má vo-

tivní svíce i zřejmou symboliku. Svíce je zdrojem světla a světlo má v křesťanství význam jednoznačný. Velikonoční svíce symbolizuje vzkříšeného Krista. Ovšem i lidé nevěřící dobře chápou symboliku světla a oběti, a proto i oni zapalují světlo na hrobech svých blízkých. Za zvykem zapálit za zemřelé nebo na jiný úmysl svíci se skrývá podvědomá a těžko definovatelná potřeba něco obětovat na stvrzení svého přání.

Josef Krůpa,
člen Matice Radhošské

Statistika za rok 2021

1. Křty:	- děvčata: 2
	- chlapci: 0
	- dospělí: 0
2. Svatby: 2	
3. První svaté přijímání: 6	
4. Pohřby:	- ženy: 7
	- muži: 8
5. Náboženství: děti: 45	

Betlémské světlo

Motto pro rok 2021: „Zasejte mír - sklízíte spravedlnost“.

V sobotu 11. prosince před 3. nedělí adventní převezmou brněnští skauti Betlémské světlo ve Vídni.

Zároveň také v sobotu 18. prosince bude kurýry Světlo rozvezeno po celé České republice. Do Frenštátu pod Radhoštěm na vlakové nádraží přiveze Světlo Sp vlak 1783 Radhošť z Brna v 10:35 hod.

Další možnosti zapálení si Světla:

• **Turistické informační centrum, Náměstí Míru 1, Frenštát pod Radhoštěm:**

telefon: 556 836 916, 725 947 890

pondělí 20. 12. 8:30 – 12:00, 13:00 – 17:00

úterý 21. 12. 8:30 – 12:00, 13:00 – 17:00

středa 22. 12. 8:30 – 12:00, 13:00 – 17:00

čtvrtek 23. 12. 8:30 – 12:00, 13:00 – 17:00

• **Římskokatolická farnost Frenštát pod Radhoštěm, kostel sv. Martina (dolní kostel), [www stránky: www.farnostfrenstat.cz](http://www.stranky:www.farnostfrenstat.cz)**

pondělí 20. 12. 8:00 – 17:00

úterý 21. 12. 8:00 – 17:00

středa 22. 12. 8:00 – 17:00

čtvrtek 23. 12. 8:00 – 17:00

• **CykloSport Prašivka, Bezručova 1984, Frenštát pod Radhoštěm**

telefon: 777 651 516

pondělí 20. 12. 9:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

úterý 21. 12. 9:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

středa 22. 12. 9:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

čtvrtek 23. 12. 9:00 – 12:00, 13:00 – 17:00

• **Informační centrum Trojanovice**

telefon: 556 835 022; ic@trojanovice.cz

pondělí 20. 12. 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

úterý 21. 12. 8:00 – 11:30, 12:30 – 15:00

středa 22. 12. 8:00 – 11:30, 12:30 – 17:00

čtvrtek 23. 12. 8:00 – 11:30, 12:30 – 15:00

• **Trojanovice 698 – Milena Mužíková**
telefon: 737 637 029

pondělí 20. 12. 12:00 – 18:00

úterý 21. 12. 12:00 – 18:00

středa 22. 12. 12:00 – 18:00

čtvrtek 23. 12. 12:00 – 18:00

Zkoušky farního sboru

Zkoušky sboru na půlnoční budou probíhat vždy v pátek na faře v sále po večerní mši svaté.,

tj. v 19 hodin.

Budou to tyto pátky:

26. 11., 3. 12., 10. 12. a 17. 12.

Zpovídání před Vánocemi

Pátek	17. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Martina DK
Pondělí	20. 12.	17:00 – 17:50	kostel sv. Martina DK
Středa	22. 12.	17:00 – 17:50 pak po mši sv. do 20:00	kostel sv. Jana Křtitele HK
Čtvrtek	23. 12.	7:00 – 7:30	kostel sv. Martina DK

Před půlnoční se zpovídat nebude.

Bohoslužby o Vánocích

Pátek 24. 12.	Vigilie Narození Páně půlnoční	22:30	kostel sv. Jana Křtitele HK
Sobota 25. 12.	Narození Páně 1. svátek vánoční	7:30 9:00	kostel sv. Jana Křtitele HK
Neděle 26. 12.	svátek Svaté Rodiny 2. svátek vánoční	7:30 9:00	kostel sv. Jana Křtitele HK
Pátek 31. 12.	Silvestr na poděkování za uplynulý rok	18:00	kostel sv. Jana Křtitele HK
Sobota 1. 1.	Slavnost Panny Marie, Matky Boží	7:30 9:00	kostel sv. Jana Křtitele HK
Neděle 2. 1.	2. neděle po Narození Páně	7:30 9:00	kostel sv. Jana Křtitele HK

Bohoslužby ve farnosti v zimním období

Pondělí	18:00 – kostel sv. Martina
Úterý	7:30 – kostel sv. Martina
Středa	18:00 – kostel sv. Martina
Čtvrtek	7:30 – kostel sv. Martina
Pátek	18:00 – kostel sv. Martina
Sobota	7:30 – kostel sv. Martina
Neděle	7:30 – kostel sv. Jana Křtitele 9:00 – kostel sv. Jana Křtitele

Farní společenství

MINISTRANTI

Schůzky ministrantů jsou **v sobotu po ranní mši svaté.**

FARNÍ SBOR

Převážně **v pátek po večerní mši svaté od 19.00 – 20.30 hod.** se schází sbor pod vedením Marie Fialkové (v době letního času v horním kostele, v zimním období na faře)

MISIJNÍ KLUBKO

Každý pátek **od 16.00 – 17.30 hod.** se na faře schází děti z misijního klubka pod vedením Věry Chovancové.

MODLITBY MATEK

Společenství Modlitby matek se setkává pravidelně **v úterý v 18 hodin ve farní kapli sv. Rity.** Bližší informace získáte u Marcely Zátopkové.

SPOLEČENSTVÍ SENIORŮ

Každou třetí sobotu v měsíci se setkávají senioři na faře **v 15.00 hod.**

SPOLEČENSTVÍ CHLAPŮ

Po domluvě, upřesníme snad v prosinci.

MŠE SVATÉ PRO DĚTI

Jenou za měsíc v pátek je mše svatá v 18:00 hodin pro děti předškolního, školního věku a i starší, kdy se chceme společně setkat a modlit se za naše rodiny. V dnešní době, kdy je takový útok na manželství a rodinu, potřebují ony zvláště naše modlitby. A řekl bych, že čím dál více. Proto zvu na tuto mši svatou celé rodiny, opravdu všechny generace a těším se na vás. Sledujte ohlášky.

PÁTEČNÍ ADORACE A ZPOVĚĎ VE FARNOSTI

Každý **první pátek v měsíci od 16.00 – 17.55 hod.** je vystavená Nejsvětější Svátost k adoraci s možností přistoupit k sv. smíření

Ostatní pátky v měsíci od 17.00 – 17.55 hod. je vystavená Nejsvětější Svátost k osobní adoraci s možností sv. smíření

V 17.40 hod. se modlíme vždy „Korunku k Božímu milosrdenství“

KONTAKT

Římskokatolická farnost Frenštát pod Radhoštěm, Kostelní 506, 744 01, Frenštát p. Radhoštěm.

Farář: **P. Mariusz Tomasz Banaszczyk**

Tel: **734 267 686**

Email: **rkf.frenstatpodradhostem@doo.cz**

IČO: **45214891**

Číslo účtu: **1762774349/0800** – zde můžete přispívat na potřeby farnosti.

Děkujeme

Úřední hodiny na faře

Dle telefonické domluvy

MAJAK – vydává ř. k. farnost Frenštát pod Radhoštěm pro vnitřní potřebu farnosti
• vychází čtvrtletně • cena zdarma (předpokládaná cena jednoho výtisku 10 Kč)
své příspěvky, připomínky a návrhy zasílejte na adresu: Mila.53@seznam.cz
uzávěrka příštího čísla: 18. února 2022

A co jsme ještě prožili...

První svatě přijímání, 10. října 2021

První svatě přijímání, 10. října 2021

Požehnání kaple svaté Rity, 29. září 2021

A co jsme ještě prožili...

Dušíčková pobožnost, 31. října 2021

Svatomartinská pouť, 14. listopadu 2022

Dušíčková pobožnost, 31. října 2021